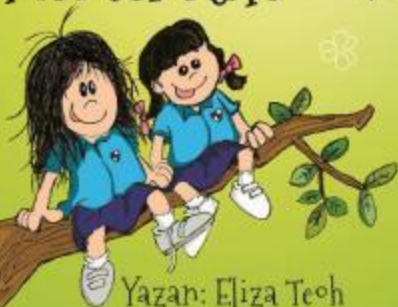

Şaşkın Ellie Belly

Ekibi Topla
Kertenkele

Yazan: Eliza Teoh
Resimleyen: Wolfe & Caroline Tan

MAVI
KRPI

Şaşkın Ellie Belly Ekibi Topla Kertenkele

Resimleyen: Wolfe ve Caroline Tan

Çeviri: Tuğba Özgün

Editör: Zozan Demirci

Kapak Uygulama: Sefer Koçan

İç Tasarım: Nur Kayaalp

Baskı ve Cilt: Çağlayan Basım

Sarıç Yolu Üzeri No:7 Gaziemir / İzmir

Tel: (0232) 274 22 15 Sertifika No: 11314

ISBN: 978-605-08-2713-2

9 786050 827132

Ocak /2018

Mavi Kirpi Kitap

Cağaloğlu Alemdar Mahallesi Taşsavaklar Sokak

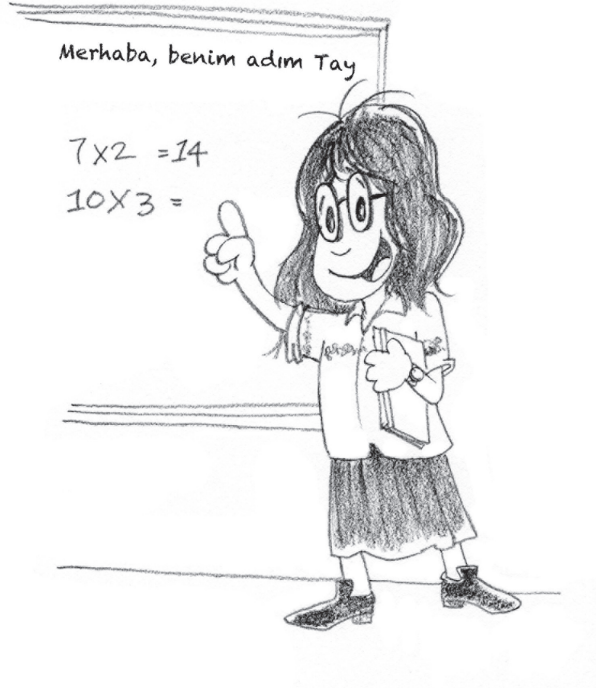
No:2/4 Fatih /İstanbul

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifikası: 12755

Telefon: (0212) 511 24 24 (pbx)

© Eliza Teoh (metin) & Wolf ve Caroline Tan (resimleme)

© 2016 "Ellie Belly: A Little Bit Batty" orijinal adıyla Bubbly Books Pte. Ltd. tarafından yayınlanan bu kitabın Türkiye'deki tüm yayın hakları L M Leyla ile Mecnun Yayıncılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.'ne aittir. Tanıtım amacıyla yapılacak alıntılar dışında, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz, yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Bu kitabın günlük kayıtlarına
katkıda bulunan bütün
genç ressam ve yazarlara
KOCAMAN teşekkürler:

Fion Yip Qiao Shi,11, Paya Lebar Metodist
Kız Okulu
Claire Tan, 9, Singapur Çin Kız Okulu

Güçlü ağacım Shu için

- Eliza

Annem ve Babam için

- Caroline

bölüm 1

“Sessiz olun! Sessiz olun! Oturun!” diye bağırdı öğretmenimiz Bayan Gider. “Üç kadar sayacağım ve sessizce oturmayana ceza vereceğim. Bir... iki... ÜÇ!”

Sınıfın bütün kızları bir çırpıda yerlerine geçtiler ve **KAYGIYLA** Bayan Gider’e baktılar. Bayan Gider, onlara nadiren kızgın bir ses tonuyla seslenirdi, bu yüzden onun ciddi olduğunu bilirlerdi. Belki de bu kez çok aşırı gitmişlerdi.

ENDİŞE VERİCİ BİR AN

Bir şey hakkında **kaygılıysan**, bu demektir ki hoş olmayan bir şey olmasından korkuyor ve endişe ediyorsundur.

“Özür dileriz, Bayan Gider!” dedi Ellie Belly.

Ellie'nin sırası sınıfın en önündeydi, tam Bayan Gider'in masasının karşısında... Böylece Bayan Gider'in bir gözü onun üzerinde olabiliyordu. Kötü bir çocuk veya tembel bir öğ-

renci olduğu için değildi. Sadece ablasının ona söylediği gibi Şaşkın Ellie'nin kendisini alışılmadık durumlara sokmak gibi bir marifeti vardı. Bazen okulun katı müdürü Bayan Lau'nun bile dikkatini çeken durumlara.

Bir keresinde Bayan Lau, Ellie ve Cammy'i ders saatinde kantinin yakınlarında dolaşırken yakalamıştı. Minik bir yavru kediye yardım etmeye çalışıyorlardı ama Bayan Lau bunu bilmiyordu.

Geçenlerde, bir okul gezisinden sıırıslıklam olmuş bir halde döndüklerinde - kazayla Kaplumbağa Müzesi'ndeki gölete düşmüşlerdi ve tabii yine Bayan Lau'nun dikkatini çekmişlerdi.

Ellie sınıfın önünde oturmanın zaman zaman faydalı olabileceğini fark etti. Tıpkı şimdiki gibi... Öğretmen masasında oturan herhangi bir öğretmenle sırasından kalkmak zorunda olmadan konuşabilirdi.

“Üzgünüz, Bayan Gider,” diye tekrar etti Ellie, bu kez gerçekten yanlış bir şey yapmamış olmasına rağmen.

“Üzgünüz, Bayan Gider,” diye tekrarladı diğer kızlar.

Bayan Gider masasına oturdu ve kızlara kızgınca baktı. Eğlenceli bir İngilizce dersi bir anda nasıl bu kadar **kaotik** bir hale gelmişti? Tüm yapmak istediği sınıftaki kızları bir parça eğlendirmektir.

Mutlak Kaos!

Bir şeyin **kaotik** olması demek, onun karışık ve düzensiz olması demektir.

Pazartesi günlerinin son dersi olan Sunum dersi yerine, kızlardan sırayla tahtaya çıkarak bir fıkra ya da şaka anlatmasını istemişti Bayan Gider. Bilindik “Tak Tak Kim O?” şakalarıyla herşey gayet iyi başlamıştı.

“Tak Tak!” dedi çekingen Nadine.

“Kim o?” diye yanıtladı sınıf.

“Sivri,” diye yanıt verdi Nadine.

“Sivri kim?”

“Sivrisinek!” dedi utangaç bir gülümsemeye Nadine.

Sınıf güldü. Bayan Gider, bu sessiz kızın sonunda sınıfın önünde konuşacak cesareti bulmasından memnun kalmıştı.

Öyle anlaşılıyor ki fıkra zamanı harika bir fikir, diye düşündü Bayan Gider. Nadine’i başıyla onaylayarak, devam etmesi için cesaret verdi.

“Tak tak!” dedi Nadine yine.

“Kim o?”

“Başka!”

“Başka kim?”

“Başka bir sivrisinek!” dedi Nadine kıkırdayarak. Sınıf da güldü.

Ders hoşça devam etti. Ta ki fıkra anlatma sırası Megan’a gelene kadar.

Kızların çoğu Megan’ı gerçekten sevmezdi çünkü Megan insanlara ne yapmaları gerektiğini söylemekten hoşlanan patronluk taslayan bir kızdı. Diğer insanların işlerine burnunu sokmaktan hoşlanırdı ve sıklıkla diğer kızların yaptıklarını anlatmak için öğretmenlerin yanına gittiği görülürdü.

Ne zaman birisi ödevini yapmayı veya kitabını getirmeyi unutsa, Megan bunu yetiştirmek için Bayan Gider’e koşardı.

Bu yüzden Megan tahtaya çıkarken, minik mükemmelin ne tür bir fıkrayla karşılarına çıkacağını görmeyi bekleyen sınıf sessizleşti.

Sevgili Günlük,

Yine kaplumbağaları ziyarete gittik ve haklarında birçok yeni şey öğrendik. Ama ispiyoncu Megan bunun eğlenceli olmadığını çünkü zaten her şeyi bildiğini söyledi.

Kimse gösterişten hoşlanmaz.

Ruh Hali:

Rahatsız
olmuş.

bölüm 2

“Benim fıkram üç arkadaş hakkında,” dedi Megan. Üç parmağını gösterdi *tumturaklı* bir biçimde.

Megan sınıfın önünde konuşmayı seven bir tipti. Sunumları her zaman mükemmel bir şekilde ezberlenmiş olurdu. Sunumlarına soğuk el hareketleri ve birçok baş onayı eşlik ederdi.

“Adları, Hiç kimse, Birisi ve Terbiye’ymiş,” diye devam etti, her ismi söylediğinde başıyla onaylayarak.

Ve işte o zaman bela başlamıştı.

“HAYIR!” diye bağırdı birisi. “Ben bu fıkrayı daha önce duymuştum. Hiç kimse, Birisi ve Terbiye değil. Fıkranın Birisi, Hiç kimse ve Bela hakkında olması lazım!”

